

Predmet: *Emini* (Miloš Simonović i Dragiša Marković)

Okružni sud u Nišu

Poslovni broj: K.br 30/04

Glavni pretres: 16.decembar 2005.

Izveštaj: Mojca Šivert, advokat FHP-a

Saslušanje svedoka Dragana Jeftića

Svedok je u vreme događaja bio Inspektor SUP-a u Prištini za krvne, seksualne i saobraćajne delikte. Ne seća se svih okolnosti vezanih za slučaj ubistva Ise Emini jer je proteklo dosta vremena. Na lice mesta nije izašao istog dana kada se ubistvo desilo, već narednog dana, s kolegom Boškom Vukičevićem, kriminalističkim tehničarom Draganom Spasićem i istražnim sudijom Zoranom Tabakovićem, koji je rukovodio uviđajem. Lice mesta je obezbeđivala policija. Kada su došli, oštećena se nalazila u stanu. Ne zna gde je oštećena prenoćila. Telo pokojnog Ise Emini video je na kauču na kome je bila jambolija. Ne seća se u da li se telo nalazilo u sedećem ili polu sedećem položaju. Seća se lokve krvi, ali nije siguran da li se krv nalazila na kauču ili podu. Od tragova pronašli su jednu ili dve čaure pištolja, ali se ne seća kalibra. Projektil je pronađen u kauču, a čaura na podu. U stanu nije pronađen pištolj. Ne seća se da li je u stanu nešto bilo polomljeno ili ispreturano. S oštećenom, koja je bila uzrujana, obavili su razgovor. Oštećena je tom prilikom prepoznala izvršioce krivičnog dela. Pomenula je Simonovića ili Simjanovića i rekla da je petnaestak dana ranije dolazio kod njih i rekao im da se odsele. Jedno lice je bilo u rezervnom sastavu policije. To lice je uhapšeno i njemu je oduzeto oružje koje se nalazilo kod njega. Misli da je tom licu uzeta i parafinska rukavica. Drugo lice nije uhapšeno, već je raspisana poternica. Oštećena nije pomenula treće lice koje je učestvovalo u izvršenju krivičnog dela. Oštećena je pomenula da je bila vezana, ali nisu pronađeni tragovi vezivanja. Motiv se nije ispitivao, a svedok se ne seća da li je oštećena prijavila nestanak novca.

Saslušanje svedoka Boška Vukičevića

Svedok je u vreme događaja bio šef Odseka za krvne delikte SUP-a u Prištini. U stan oštećene došao je da bi izvršio uviđaj nakon smrti njenog supruga. Telo pokojnog Ise Emini našli su u dnevnoj sobi, na kauču, u sedećem položaju. Ne glavi je imao prostrelnu ranu. Na podu između kreveta i zida pronašao je projektil koji je ošteti zid i dasku kreveta. Sa desne strane od leša pronašao je i jednu čauru, a ne seća se da li je postojala još jedna. Oružje nije pronađeno, a novac nije ni tražen. Pregledane su dnevna soba i kuhinja i nije bilo tragova premetačine. Otiske sa vrata i drugih predmeta nisu uzimali, kao ni sa tepiha na kojem nije bilo vidljivih tragova, a pregledan je golim okom. Prisustvovao je razgovoru oštećene i istražnog sudije, ali ne zna šta je oštećena rekla kako su počinioci ubistva izašli iz stana, kao ni gde se kretala po stanu.

Saslušanje svedoka Ljubinka Stevića

Svedok je pre odlaska sa Kosova 1999. godine živeo u Prištini, gde je posedovao kuću koja se nalazila na 10 km od zgrade u kojoj se desilo ubistvo, kao i stan koji je bio udaljen oko 2 km od zgrade. Do 01.01.1999. radio je prodavnicu u blizini zgrade, a u vreme ubistva je bio zaposlen u

DD «Klanica» Kosovo Polje. Isu i Ramizu poznao je kao mušterije i nikada od njih nije pozajmljivao novac. Znao je u kojoj zgradi žive, ali ne i broj njihovog stana. Optužene Simonovića i Markovića ne poznaje i nikada ih ranije nije video. Od početka NATO agresije, pa i u vreme ubistva, bio je mobilisan, ne kao vojnik već kao pripadnik Civilne zaštite u jedinici koja je bila smeštena i koja je obezbeđivala Dom starih. U Domu starih je čuvao stražu. Dok je bio na straži nosio je automatsku pušku bez municije. Bio mu je zabranjen izlazak, osim jedanput nedeljno zbog kupanja. Nosio je plavu uniformu sličnu radničkom odelu. U vreme ubistva nije zadužio oružje. Oružje je zadužio kasnije, desetak dana pre nego što je vojska napustila Kosovo. Prvo je zadužio pušku M 48, kasnije automatsku pušku, dok pištolj nikada nije zadužio. Njegov nadimak je Čarli. Njegova supruga je radila šest godina kao sobarica u hotelu «Grand» ali ne zna da li je poznavala Ramizu Emini. Poznaje Nikolu Čolakovića, u stan mu je donosio hleb i mleko.

Fond za humanitarno pravo